

27 Οκτωβρίου 2015

Στις καιρικές συνθήκες οφείλεται υψηλόβαθμος, αλλά μικρός όγκος παραγωγής ενώ οι τιμές αφήφησαν τους νόμους της αγοράς

Την μικρότερη καταγεγραμμένη σε όγκο εκτίμηση παραγωγής βάσει των επίσημων στοιχείων του ΥΠΑΤΤ, συνοδεύει μια πολύπλοκη και ανομοιογενής εικόνα ανά περιοχή φέτος.

Οι βροχοπτώσεις και η παρατεταμένη υψηλή υγρασία ενέτειναν σε βασικές αμπελουργικές περιοχές την ανάπτυξη ασθενειών (περονόσπορο, ευδεμίδα, ωίδιο) οι οποίες αντιμετωπίστηκαν μεν αποτελεσματικά, αλλά συνέτειναν στη μείωση των εισκομισθειών ποσοτήτων σταφυλιών που όμως χαρακτηρίστηκαν από τον υψηλό σακχαρικό τίτλο και τις καλές οξύτητες ανά ποικιλία, χαρακτηριστικά που οφείλονται κυρίως στην άνοδο της θερμοκρασίας το πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου.

Παρά το ότι, τα αποθέματα της 31ης Ιουλίου καταγράφηκαν σε ένα από τα χαμηλότερα ιστορικά επίπεδα (1.373.049 HL), γεγονός που σηματοδοτούσε την έντονη ανάγκη για τροφοδοσία σταφυλιών από τα οινοποιεία, παρά το ότι ο όγκος παραγωγής από την αρχή διεφάνη ότι θα είναι περιορισμένος, οι τιμές δεν ακολούθησαν τις κλασσικές αρχές του νόμου προσφοράς και ζήτησης και παρέμειναν με εξαίρεση τη Σαντορίνη στα περσινά επίπεδα.

Η αυξημένη ανάγκη για καλλιεργητικές φροντίδες φέτος εξαιτίας των καιρικών συνθηκών, αύξησε το καλλιεργητικό κόστος αλλά σε συνδυασμό με την μείωση του όγκου παραγωγής και τη σταθερότητα των ήδη χαμηλών τιμών δημιουργεί ένα εκρηκτικό μίγμα. Εξαιτίας της ανύπαρκτης κερδοφορίας των αμπελουργικών εκμεταλλεύσεων, η αύξηση του καλλιεργητικού κόστους σε συνδυασμό με τις χαμηλές τιμές, τις ωθεί σε οικονομικό μαρασμό, ενώ οι τάσεις μείωσης της επιφάνειας του ελληνικού αμπελώνα είναι εμφανείς.

Η διατήρηση των τιμών σε αποτρεπτικά για την καλλιέργεια αμπέλου επίπεδα δεν μπορεί να ερμηνευθεί από την οικονομική κρίση ούτε από τα capital controls, αφού με αρκετές εξαιρέσεις υπήρξαν περιοχές στις οποίες οι τιμές αυξήθηκαν (Αμύνταιο, Αγχίαλος, κα) παρά την αύξηση της παραγωγής, ενώ αντίστοιχα περιοχές στις οποίες μειώθηκαν παρά τη μείωση της παραγωγής (Αχαΐα, Κρήτη, κα).

Η εικόνα της ελληνικής οινοπαραγωγής (μείωση 13% σε σχέση με το μέσο όρο πενταετίας) βρίσκεται στον αντίποδα της ευρωπαϊκής, που καταγράφει φέτος άνοδο κατά 2,7%, με την Ιταλία να αυξάνει την παραγωγή της κατά 13% και τη Βουλγαρία κατά 83% σε σχέση με την περσινή χρονιά και κατά 23% σε σχέση με τον μέσο όρο πενταετίας.

Η Ιταλία και η Βουλγαρία είναι παραδοσιακές εισαγωγές χώρες οίνου στην Ελλάδα και αναμένεται ένταση των εισαγωγών από τις χώρες αυτές, δεδομένης της χαμηλής ελληνικής οινοπαραγωγής.

Ζητούμενο είναι και πάλι οι έλεγχοι για τον τρόπο και τη σήμανση της διάθεσης των εισαγόμενων οίνων στην ελληνική αγορά.